കത്തൊലിക്കാകുടുംബം

SP.
TRACTS
SUPPLIMENT
TO
S.H.L.

ലക്കം 4-5.

പുസ്തകം 22.

നവംബർ-ഡിസംബർ 1947.

കുടുംബങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടവ.

(I. വീടുകളിൽ വി. കുർബാന എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ:)

1) വി. കുർബാന എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു വയ്ക്കുവാനുള്ള മുറി കഴിയുന്നതും വൃത്തിയായും ഭംഗിയായും ഒരുക്കിയിരിക്കണം.

2) ഒരു ചെറിയ മേശ ശുചിയായ വെള്ളവസ്ത്രം വിരിച്ചു മുറിയിൽ വച്ചിരിക്കണം.

3) നല്ലവെള്ളം പകുതിനിറച്ചു ഒരു ഗ്ലാസോ കപ്പോ ആ മേശമേൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കണം. സാധ്യമെങ്കിൽ, താഴെപ്പറയുന്നവകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

4) മേശമേൽ ഒരു കുരിശുരൂപവും അതിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലായി കത്തിച്ച [illegible] തിരിയും വച്ചിരിക്കണം.

5) അതുപോലെ ഒരു കപ്പിലോ ഗ്ലാസ്സിലോ കുറെ 'ഹന്നാൻ'വെള്ളവും അതു തളിക്കുന്നതിനു സൗകര്യപ്രദമായ എന്തെങ്കിലും ഉപകരണവും.

6) കുരിശുരൂപത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലായി പൂച്ചെണ്ടുകളും വച്ചിരിക്കണം.

7) രോഗി കട്ടിലിൽതന്നെ കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്മേൽ വൃത്തിയും പാകത്തിനു വലുപ്പവുമുള്ള ഒരു വസ്ത്രം വിരിച്ചിരിക്കണം.

8) രോഗിയെ കുമ്പസാരിപ്പിക്കുന്നതിനു വൈദികനിരിക്കുവാൻ ഒരു ഇരിപ്പിടം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

വൈദികനു മേശയുടെ മുൻഭാഗത്ത് വി. കുർബാന സൗകര്യപ്രദമായി വയ്ക്കത്തക്കവിധത്തിൽ മേശയുടെ മധ്യഭാഗത്തുനിന്നും വേണ്ടത്ര പുറകോട്ടു മാറ്റിവേണം കുരിശുരൂപം പൂച്ചെണ്ടുകൾ മുതലായവ വയ്ക്കുവാൻ. പൂച്ചെണ്ടുകൾ കുരിശുരൂപത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും, തിരികൾ പൂച്ചെണ്ടുകളുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും വയ്ക്കുന്നത് സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കും. 'ഹന്നാൻ'വെള്ളപ്പാത്രം മേശയുടെ ഇടത്തുവശത്തും ശുദ്ധജലം ഒഴിച്ച ഗ്ലാസ് വലത്തുവശത്തും ആയിരിക്കണം.

വൈദികൻ ദിവ്യകാരുണ്യം സംവഹിച്ചുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ യാതൊന്നും സംസാരിക്കാതെ പടിവാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുകയും, വി. കുർബാന നല്കിയതിനുശേഷം വീണ്ടും ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ അവിടംവരെ അനുഗമിക്കുകയും വേണം.

സാഹചര്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നപക്ഷം താഴെപ്പറയുന്ന ക്രമങ്ങൾ

കത്തോലിക്കാ കുടുംബം.

പുസ്തകം 22. നവംബർ–ഡിസംബർ 1947. ലക്കം 4-5.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹായുദ്ധം.

ഭയങ്കരമായ ഒരു ലോകൈകമഹായുദ്ധം ഇന്നു ഭൂമുഖത്തു നടക്കുന്നുണ്ട്. വസ്തുപരമായ സാർവ്വത്രികത്വംനിമിത്തം അതർഹിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഗൗരവമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നുമാത്രം സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതേ, അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ലോകൈകമഹായുദ്ധംതന്നെ. ഈ മഹായുദ്ധം ഇന്നോ ഇന്നലെയോ ആരംഭിച്ചതല്ല. അതിനു പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയോടൊപ്പം പഴക്കമുണ്ട്; അതിന്റെ ചരിത്രം ലോകത്തിന്റെ ചരിത്രവുമാണ്. അതേ, നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള ഈ യുദ്ധം ആദ്യമായി രൂപം ധരിച്ചതു മനുഷ്യശത്രുവായ പിശാചും മുഖ്യദൈവദൂതനായ മിഖായേലും തമ്മിൽ നടന്ന ആ ഭയങ്കരയുദ്ധരംഗത്തുവച്ചുതന്നെ. നന്മയുടെ സേനാനായകത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ടു മിഖായേൽ ഒരു വശത്തും തിന്മയുടെ മൂർത്തീകരണമായ ലൂസിഫേറും അവന്റെ പാർശ്വവർത്തികളും മറുവശത്തും നിന്നുകൊണ്ടു നടത്തിയ ആ യുദ്ധം ഭയങ്കരമായിരുന്നുവെന്ന് ഇന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതിന്റെ ഭയനീയഫലങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ആ മഹായുദ്ധത്തിൽ നന്മതന്നെ വിജയംനേടി. നിശ്ശേഷം പരാജയമടഞ്ഞ ശത്രു നരകപാതാളത്തിലേയ്ക്കു നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവനിതുകൊണ്ടടങ്ങിയില്ല. തനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥാനം തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ് അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ അവൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുവാനായി സൃഷ്ടിമകുടമായ ആദിമനുഷ്യനോടു സഖ്യം തേടിക്കൊണ്ട് അവൻ വേറൊരു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ നന്മയായുള്ളതിനെയെല്ലാം ജയിച്ചാൽ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിച്ചുവെന്ന് അവൻ വിചാരിച്ചുപോയി. യുദ്ധം അതിഭയങ്കരംതന്നെയായിരുന്നു. കഷ്ടം! ആ യുദ്ധത്തിൽ മനുഷ്യൻ ഏപ്രകാരം മാനവസമുദായത്തിനാകമാനം അവമാനകരമായ വിധത്തിൽ പരാജയമടഞ്ഞുവെന്നു നമുക്കറിയാം. പിശാചിന്റെ മുമ്പിൽ ഏദൻതോട്ടമാകുന്ന യുദ്ധക്കളത്തിൽവച്ചു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ

ആളും ആയുധംവച്ചു കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നു. ഈ തോൽവി തീർക്കാൻ വേറൊരു യുദ്ധംതന്നെ ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ഇതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ യുദ്ധം. മനുഷ്യനു പററിയ തോൽവി കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കാനുള്ള ക്ഷമ സ്വർഗ്ഗീയ രാജാധിരാജനുണ്ടായില്ല. ത്രിത്വൈകദൈവത്തിന്റെ രണ്ടാം ആളായ പുത്രൻതമ്പുരാൻതന്നെ മനുഷ്യസൈന്യത്തിന്റെ സർവ്വസൈന്യാധിപത്യം ഏറെറടുത്തുകൊണ്ടു ലോകമാകുന്ന രണാങ്കണത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങി. ഇങ്ങനെ ബേത്‌ലഹേം ‘‘കൊട്ടാരത്തിൽ’’വച്ച് ആദ്യത്തെ ക്രിസ്‌മസ്‌ദിവസം അർദ്ധരാത്രിസമയത്തു് ക്രിസ്തു യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ യുദ്ധത്തിനൊരു പ്രത്യേകതയുണ്ടു്. ബേത്‌ലഹമിലെ കാലിത്തൊഴുത്തിലോ പരിസരങ്ങളിലോ സൈന്യസന്നാഹം നാം കാണുന്നില്ല. സൈന്യാധിപനാണെങ്കിൽ മനുഷ്യദൃഷ്ടികൾക്കു ബലഹീനൻ. തന്നെത്താൻ അവയവങ്ങൾ ചലിപ്പിക്കുവാൻപോലും ശക്തനാകാതെ, നിശ്ശേഷം പരാശ്രയനായി, മകരമാസത്തിലെ മരംകോച്ചുന്ന മഞ്ഞത്തു നിസ്സഹായനായി മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പരിരക്ഷയിൽമാത്രം ബലംതേടിക്കിടക്കുന്ന ഈ ശിശു എങ്ങനെ മഹാ സൈന്യത്തെ നയിച്ചു വിജയം നേടും? അതേ, ഇതു ലോകം മുഴുവന്റെയും ചിന്താവിഷയവും വിസ്മയപാത്രവുമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

മിശിഹാരാജന്റെ യോദ്ധാക്കൾ എപ്രകാരം യുദ്ധം ചെയ്യണം, ഈ യുദ്ധത്തിൽ അവരുടെ ആയുധം എന്തായിരിക്കണം എന്നിവയെപ്പററിക്കൂടി അല്പം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാമ്മോദീസാവഴിയായി ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രജകളും സ്ഥൈര്യലേപനത്താൽ അവന്റെ യോദ്ധാക്കളും ആകുന്നതിനുള്ള മഹാഭാഗ്യം നമുക്കു സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. മിശിഹായുടെ വിജയത്തിന്റെ അടയാളമായ കുരിശാണ് നാമോരോരുത്തരുടേയും മാർഗ്ഗദർശിയും. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൽ ഓരോ ക്രൈസ്തവനും അഭിമാനത്തിനവകാശമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ ഉന്നതബഹുമതിയിൽ ചില ചുമതലകളുംകൂടി അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. മിശിഹാ, മനുഷ്യശത്രുവിനെ ജയിച്ചു നമുക്കു യുദ്ധത്തിനു മാർഗ്ഗം തെളിച്ചുതന്നു. ഇനിയത്തെ യുദ്ധം നമ്മുടേതാണ്.

ഈ യുദ്ധം ആദ്യമായി നടത്തേണ്ടതു നമ്മിലോരോരുത്തരിലുമത്രെ. ആത്മാവിൽ ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിതമായാൽ ഇതരരംഗങ്ങളിൽ വിജയം ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമാണ്. എന്നാൽ ഇതത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. ജനനം മുതൽ മരണംവരെ ഈ സമരം നിലനില്ക്കും. ഇതെപ്പററി വി. പൗലോ

സ് തന്നെ പറയുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണ് "എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ നിയമത്തോടു പോരാടുന്നതും എന്റെ അവയവങ്ങളിലുള്ള പാപത്തിന്റെ നിയമത്തിന് എന്നെ അടിമപ്പെടുത്തുന്നതുമായ വേറൊരു നിയമം എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഞാൻ കാണുന്നു" ഇതു് നമ്മെപ്പററി കൂടുതൽ ന്യായത്തോടുകൂടി പറയുവാൻ സാധിക്കയില്ലയോ?

എന്നാൽ ഈ യുദ്ധത്തിൽ നാം പരാജിതരാകുമെന്നു ഭയപ്പെടാനില്ല. ക്രിസ്തുരാജൻ നമ്മെ നയിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തോളംകാലം നമുക്കു വിജയപ്രാപ്തി നിശ്ചയമാണ്. ലോകത്തെ ജയിച്ച അവിടുത്തെ ദിവ്യമാതൃക നമുക്കു പ്രോത്സാഹജനകമായിരിക്കും. അവിടുത്തെ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചു നാം പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രംമതി. ക്രിസ്തുനാഥനുവേണ്ടിയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഏതെല്ലാം ആയുധങ്ങളാണു നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നും അവിടുന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അവ വിശ്വാസം, സത്യം, നീതി എന്നിവയത്രെ. ഇങ്ങനെ വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി നാം യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ "ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനം" കൈവരുകയും നമ്മുടെ ആത്മാക്കളിൽ മിശിഹായുടെ രാജത്വം സ്ഥാപിതമാവുകയും ചെയ്യും.

‘അമ്മയുടെ സമ്മാനം’

കൂരിരുട്ട്. തകർത്തുപെയ്യുന്ന മഴ. എങ്കിലും ഒരു രോഗിക്ക് അന്ത്യകൂദാശകൾ കൊടുക്കുവാനുള്ള കാര്യമായതുകൊണ്ടു കപ്യാരേയും വിളിച്ചുകൊണ്ട് ആ വൈദികൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചു. പലകൈയ്യാലകളും ഇടവഴികളും കടന്ന് അവർ ഒരു കുററിക്കാട്ടിലെത്തി. വഴി തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള പ്രയാസംകൊണ്ട് 'റാന്തൽവിളക്കി'ന്റെ തിരി ഒന്നുകൂടി തെളിച്ചു കപ്യാർ മുമ്പേ നടന്നുതുടങ്ങി. അപ്പോൾ, അതാ, അടുത്തെവിടെയോനിന്ന് ഒരു ഭയങ്കരസ്വരം! കപ്യാർ നടുങ്ങിപ്പിറകോട്ടു മാറി. ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത തരത്തിലുള്ള ശ്വാസം മുട്ടലോടുകൂടിയ ഒരലർച്ച! അതു മനുഷ്യന്റേതോ മൃഗത്തിന്റേതോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുവാൻ വയ്യ. വൈദികനും അല്പമൊരു സംഭ്രമം തോന്നിയെങ്കിലും അവർ ധൈര്യമവലംബിച്ചു മുമ്പോട്ടുതന്നെ നടന്നു. അതാ, വീണ്ടും ആ സ്വരം! രണ്ടാമതും അതു കേട്ടപ്പോൾ അച്ചൻ ഒന്നു സംശയിച്ചു: അതൊരു മനുഷ്യസ്വരമല്ലേ? വിളക്കു കപ്യാരുടെ കൈയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട്, സ്വരം കേട്ട ചൊവ്വു നോക്കി അദ്ദേഹം ആ കാട്ടിലേയ്ക്കു് ഇറങ്ങി.

ആ സ്വരം എവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവെന്നു് ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. ഭയങ്കരം! അതാ! ദേഹമാസകലം മുറിവേററ ഒരു മനുഷ്യൻ, ചോരയിൽ കുളിച്ചു്, ബോധരഹിതനായി അവിടെ കിടക്കുന്നു. മരണാസന്നനായ അയാളുടെ കണ്ഠത്തിൽനിന്നു് ഇടയ്ക്കിടെ സ്വരം പുറപ്പെടുന്ന ആർത്തവും പ്രാകൃതവുമായ ആ സ്വരത്തിൽനിന്നു മാത്രമേ അയാൾ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു് അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. എന്തു ചെയ്യേണ്ടുവെന്നറിയാതെ ആ വൈദികൻ അല്പം കുഴങ്ങി. രോഗിയുടെ പക്കലേക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പായി ആസന്നമരണനെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ തന്നെ അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തി. വിളക്ക് ഒന്നുകൂടി തെളിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അയാളുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. അതു് തികച്ചും അപരിചിതമായിരുന്നു. അയാൾ എത്തുതക്കാരനോ എന്തോ? ചില പ്രാഥമികശുശ്രൂഷകളെല്ലാം ചെയ്തതിനുശേഷം അദ്ദേഹം യാത്ര തുടരുവാൻ ഭാവിച്ചു. പെട്ടെന്നു് ഒരു പദാർത്ഥം യാദൃച്ഛികമായി അച്ചന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിച്ചു— പഴകി, തട്ടുകൾ പിഞ്ഞുതുടങ്ങിയ ഒരു വെന്തിങ്ങ; അയാളുടെ കഴുത്തോടു ചേർന്നു്, നിലത്തു കിടക്കുന്നു. അയാൾ ഒരു കത്തോലിക്കനാണെന്നുള്ളതിനു വേറെ തെളിവൊന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ഉടൻതന്നെ അച്ചൻ അയാൾക്കു പാപമോചനവും അന്ത്യലേപനവും നല്കി. പെട്ടെന്നു് അയാൾ കണ്ണു തുറന്നുവെങ്കിലും അതു് ഉടനെ അടഞ്ഞു. അയാളുടെ ശ്വാസധാര മന്ദീഭവിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. 'അകച്ചുരുളുമാ' യുടെ വചനങ്ങൾ അച്ചൻ ഉച്ചരിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനോടെ, അതു നിശ്ശേഷമായി നിലച്ചു. അയാളുടെ വേദനയും അവസാനിച്ചു.

അയാളെക്കുറിച്ചു പലതും പിറേറദിവസം അച്ചൻ അന്വേഷിച്ചറി . അന്യനാട്ടുകാരനായ അയാളെ ഏതാനും ചട്ടമ്പികൾകൂടി ആക്രമിച്ചു ദേഹോപദ്രവമേല്പിക്കുകയും കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന പണം അപഹരിക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം രാത്രിയിൽ ആ കുററിക്കാട്ടിലേയ്ക്കു് എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞതാണു്. “എങ്കിലും ഞാൻ അയാളെ അനുമോദിക്കുന്നു.” അച്ചൻ പറഞ്ഞു, “ഭാഗ്യപൂർണ്ണമായും പാപമോചനവും മരണസമയത്തു് അയാൾക്കു ലഭിച്ചു. അതു് അമ്മയുടെ സമ്മാനമായ ഉത്തരീയത്തിൽ നിന്നുമാണു്. കർമ്മലനാഥയുടെ രക്ഷാകരമായ ആ അടയാളം ഞാൻ കണ്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ ഒരു കത്തോലിക്കനാണെന്നു തന്നെ ഞാൻ അറിയുകയില്ലായിരുന്നു. അയാൾ ധരിച്ചിരുന്ന വെന്തീങ്ങയാണു് അയാളുടെ മരണത്തെ നന്മരണമാക്കിപ്പൂർത്തിയതു്. അമ്മയുടെ സമ്മാനത്തിന്റെ വില.’

ക്രിസ്തുവിന്റെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും.

ഒരു കത്തു് x

സീസർ തിരുമനസ്സറിവാൻ,

ഈ പ്രദേശത്തു യേശുക്രിസ്തു എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഒരു സൽഗ്ഗുണനിധിയെപ്പററി അറിയുവാൻ അവിടുന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു് ഇവിടെ അറിവുകിട്ടി. ഇവിടങ്ങള് ഉള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ ദീർഘദർശിയെന്നും, ദൈവപുത്രനെന്നും, ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും അവയിലുള്ള അഖിലവസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവെന്നും വിളിച്ചുവരുന്നു. ക്രിസ്തു എന്ന പ്രസ്തുത വിശിഷ്ടനാൽ ദൈനംദിനം പലേ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളും ചെയ്യപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതു് അനിഷേദ്ധ്യമായ ഒരു സത്യമത്രെ. ഒരേ ഒരു വാക്കുകൊണ്ടുമാത്രം അദ്ദേഹം മരിച്ചവർക്കു ജീവനും, ഭയങ്കരരോഗപീഡിതർക്കു പൂർണ്ണസൗഖ്യവും നല്കുന്നു.

ശരിയായ ഉയരവും സുന്ദരമായ വദനവും, രാജാംഗവുംകൊണ്ടു പരിപൂർണ്ണനായി പ്രശോഭിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നവർ സംഭ്രമിച്ചുനിന്നുപോകാറുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഹരമായ വാർകുന്തളത്തിൽ ഒരു പ്രകാശവും, മൃദുലമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെററിയിൽ ഒരു പ്രശാന്തതയും, പരിശുദ്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തൊരു പ്രസന്നതയും എപ്പോഴും കാണപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കപോലവും നാസികയും അമംഗസുന്ദരമായ രീതിയിൽ പണി ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില മനശ്ശില്പങ്ങളിലേതുപോലെ ശോഭിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ താടിമീശ, തലമുടിപോലെ, മദ്ധ്യേ വിഭജിക്കപ്പെട്ടതാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയനങ്ങളിൽ കാണികൾക്കു ഭീതി ഉളവാക്കത്തക്ക ഒരു ദീപ്തി പ്രകാശിക്കുന്നു. സൂര്യനെ അധികനേരം നോക്കാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ, സൂര്യകിരണസദൃശമായ പ്രഭയോടുകൂടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല. ജനങ്ങളെ ശാസിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഭയങ്കരതയും ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ ഒരു അലിവും, അഗാധചിന്തയിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഗാം

X ഈ കത്തു് ഏകദേശം പത്തൊൻപതു നൂററാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പു് യഹൂദനാട്ടിലെ ഗവർണ്ണരായിരുന്ന പാപ്ലിയസ് ലെൻറുലസ് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സർവ്വാധികാരിയായിരുന്ന സീസർക്കു് എഴുതിയതത്രെ. ഇതിന്റെ ലത്തീൻമൂലം റോമിൽ സീസറുടെ കുടുംബത്തിൽ ആദ്യാപി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (സ നാ. 9. 3. 40)—കി. ദ്ദ.

ഭീര്യവും കലർന്ന് അദ്ദേഹം സകലരുടെയും സ്നേഹാദരങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനാണ്. അദ്ദേഹം ചിരിക്കുന്നതു് ആരും കണ്ടിട്ടില്ല; എന്നാൽ സന്താപബാഷ്പം പൊഴിയുന്നതു പലപ്പോഴും പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹം മധുരമായി സംഭാഷണം ചെയ്യും. എന്നാൽ ആരോടും അധികം സംസാരിക്കുന്നില്ല. അടക്കവും മര്യാദയും കലർന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഏതു യുവതിയെയുംകാൾ സൗന്ദര്യവതിയായ ഒരു വനിതാരത്നമാണ്. തത്തുല്യമായ സൗന്ദര്യധോരണിയോടുകൂടിയ വിശിഷ്ടനാണ് അദ്ദേഹവും.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തെ പുകഴ്ത്താത്ത ജറുസലേം നഗരവാസികൾ ഇല്ല. എങ്കിലും, അദ്ദേഹം അപാരപാണ്ഡിതനായി പ്രശോഭിക്കുന്നതു സകലർക്കും അത്ഭുതാവഹമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി പരിഹസിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വരട്ടെ, അദ്ദേഹവുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ എല്ലാവർക്കും ഒരുതരം ഭീതിയാണുണ്ടാകുന്നതു്.

അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരുവനെ കാണുകയോ, ഒരു മഹാനെപ്പറ്റി കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണ് ഇവിടങ്ങളിൽ പറയപ്പെടുന്നതു്. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്ന അഗാധയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയോ ഉപദേശിക്കുന്ന നീതികളെയോപോലെ ഇതഃപര്യന്തം ആരും ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ലതന്നെ. ആർക്കും ഒരുപദ്രവവും വരുത്താത്ത ആ മഹാശയൻ സകലർക്കും നന്മ ചെയ്തുവരികയാണ് എന്നുള്ളതും അനിഷേധ്യമായ ഒരു സത്യമാണ്.

എന്ന്, അങ്ങയുടെ വിശ്വസ്തനും വിനീതനുമായ ദാസൻ,
പാബ്ലിയസ് ലെൻറിലസ്, യൂദയാ ഗവർണ്ണർ.

ഡിസംബർ:— **പ്രധാനദിവസങ്ങൾ:—** 3. വി. ഫ്റാൻസീസ് സേവ്യർ. 5. ആദ്യവെള്ളി. 8. ഏ. ഭാ. ക. മറിയത്തിന്റെ അമലോത്ഭവം. 21. വി. തോമാശ്ലീഹാ. 24- ന. കർത്താവിന്റെ പിറവിയുടെ തലേനാൾ. 25. ന. ക. പിറവി. 26. വി. എസ്തപ്പാനോസ്. 27. വി. യോഹന്നാൻശ്ലീഹാ. 31. ആണ്ടവസാനം.

സി. ഇ. സി. അംഗങ്ങൾക്കു്.

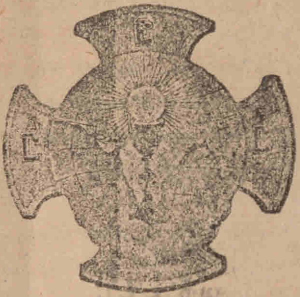

പ്രിയ കുഞ്ഞുപടയാളികളേ,

ക്രിസ്മസ്കാലം ഇതാ അടുത്തുവരുന്നു. കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ വത്സലസ്നേഹിതനായ ഉണ്ണിയീശോ പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ ഓരോരുത്തരേയും നോക്കി പുഞ്ചിരിതൂകുന്ന സന്തോഷദായകമായ ആ ദിവസം വേഗം വന്നുചേരും. ഹൃദയം കവരുന്ന അവിടുത്തെ പുഞ്ചിരി നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവസ്നേഹത്താൽ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കും. നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടില്ലേ? ആ ദിവ്യ ഉണ്ണിക്ക് എന്തെങ്കിലും കാഴ്ചകൾ തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിക്കുവാനാണു നിങ്ങളെല്ലാവരും ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതു്. എന്താണ് ആ കാഴ്ചദ്രവ്യം? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പാപദോഷത്തിൽനിന്നകററി സൂക്ഷിക്കുക. ഇതാണ് ഏററവും പ്രധാനമായതു്. ഉണ്ണിയീശോ ആയിരിക്കട്ടെ നിങ്ങളുടെ ഏകസ്നേഹവിഷയം. ഇതിനു നിങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കുന്ന ഒരു പുണ്യവതിയാണു കൊച്ചുത്രേസ്യാ. മൂന്നുവയസ്സുമുതൽ മരണംവരെ ഈ വിശുദ്ധ അവളുടെ ദിവ്യമണവാളനായ ഉണ്ണിയീശോ ആഗ്രഹിച്ചതു യാതൊന്നും കൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവൾ എന്തും ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതി സഹിക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇതാണു നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതു്. നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സ്നേഹിതനാണ് ഈശോ. അവിടുന്ന് എന്താവശ്യപ്പെട്ടാലും ഉടനെ കൊടുക്കുവാൻ നിങ്ങളും തയ്യാറായിരിക്കണം. നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്യുന്നതു് അവിടുത്തേയ്ക്കു വലിയ സങ്കടത്തിനുകാരണമാണ്. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തും ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതിയായിരിക്കണം. പഠിക്കാൻ പുസ്തകമെടുക്കുന്നതും, ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നതും, സന്തോഷത്തോടുകൂടി തുള്ളിച്ചാടി കളിക്കുന്നതും എല്ലാം ദൈവസ്നേഹത്തിനായി കാഴ്ചവയ്ക്കുക. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉണ്ണിയീശോയെ അത്യധികമായി സന്തോഷിപ്പിക്കും. അവിടുന്നു നിങ്ങളെ ധാരാളമായി അനുഗ്രഹിക്കുകയുംചെയ്യും. ഇപ്രകാരം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവസ്നേഹത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവരായിരുന്നാൽ പിറവിത്തിരുനാൾ ദിവസം ഉണ്ണിയീശോയുടെ തൃപ്പാദത്തിങ്കൽ സമർപ്പിക്കാൻ ഒരു നല്ല സ

ഭാഗ്യം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും. ഉണ്ണിയീശോയെ കൂടുതൽ കൂടുതലായി സ്നേഹിക്കുന്നതിനും, അവിടുത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ആവശ്യമായ വരപ്രസാദം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതിന് ഉണ്ണിയീശോയുടെ വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യാ നിങ്ങളെ സഹായിക്കട്ടെ!

ആണ്ടുതോറും നിങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ഈക്കൊല്ലവും ഡിസംബർ 1-ാംതീയതി മുതൽ 25-ാംതീയതിവരെ ഓരോ ദിവസവും 40 ന. 4 ആ. ചൊല്ലി 1000 നന്മ. 100 ആ. കൊണ്ടുള്ള ഒരു മാലയുണ്ടാക്കി ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിവസം ഉണ്ണിയീശോയ്ക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കണം.

നവംബർമാസത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥ.

വി. സെസ്സിലിയാ. (തിരു. നവംബർ ൨൨).

ക്രിസ്ത്വാബ്ദം രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്തിമദശയിൽ റോമാനഗരത്തിൽ കഥാനായിക ജാതയായി. മാതാപിതാക്കന്മാർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവരല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും സെസിലിയായ്ക്കു ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിൽ വളരുന്നതിനുമുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. സുന്ദരിയും സുകൃതിനിയുമായ കന്യകയെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കേണ്ട കാലമായപ്പോൾ അവൾക്ക് അനുരൂപനായ ഒരു യുവാവിനെ മാതാപിതാക്കന്മാർ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും വിവാഹത്തിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ നടത്തുകയുംചെയ്തു. തന്റെ കന്യാത്വത്തെ ദിവ്യനാഥന് സ്നേഹബലിയായി അവൾ അർപ്പിച്ചിരുന്ന കാര്യം മാതാപിതാക്കൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവരുടെ നിർബന്ധംമൂലം വിവാഹത്തിന് അവസാനം അവൾ വഴിപ്പെട്ടു. എങ്കിലും, തന്റെ കന്യാത്വത്തെ അഭംഗമായി പാലിക്കണമെന്ന് അവൾ ദൈവത്തോടു സദാ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ദൈവം അവളുടെ പ്രാർത്ഥന കൈക്കൊണ്ടു. തന്നെയല്ല, വിശുദ്ധയുടെ പ്രാർത്ഥനവഴിയായി ഭർത്താവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനിടയായി. ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ആ രണ്ടു സഹോദരന്മാരേയും മതവിദ്വേഷിയായ നഗരാധിപൻ കൊന്നുകളഞ്ഞു. തന്റേയും മരണം അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ വിശുദ്ധ സ്വസമ്പാദ്യങ്ങളെല്ലാം വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു ദാനം ചെയ്തു. മതത്യാഗം ചെയ്യുന്നതിനു വിസമ്മതിച്ച വിശുദ്ധയെ നഗരാധിപൻ ബന്ധനസ്ഥയാക്കുകയും അവസാനം തിളപ്പിച്ച വെള്ളത്തിലിട്ടു കൊല്ലുന്നതിന് ആജ്ഞാപിക്കുകയുമുണ്ടായി. എന്നാൽ യാതൊരു വേദനയുമറിയാതെ തിളച്ച വെള്ളത്തിൽക്കൂടി നടന്ന് അവൾ ദൈവ

കീർത്തനങ്ങൾ പാടുന്നതുകണ്ടു സേവകന്മാർ ഭയപ്പെട്ടു. വിവരമറിഞ്ഞ നഗരാധിപൻ ഉടൻ അവളെ തലവെട്ടിക്കൊല്ലുന്നതിന് ആജ്ഞ നല്കി. മൂന്നുപ്രാവശ്യം വെട്ടിയിട്ടും ഭയങ്കരമായ ഒരു മുറിവുണ്ടായതല്ലാതെ വിശുദ്ധ മരിക്കായ്കയാൽ ആരാച്ചാർ ഭയപ്പെട്ടു ഓടിപ്പോയി. തന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി മൂന്നു ദിവസം അവൾ വധസ്ഥലത്തുതന്നെ ജീവൻ വെടിയാതെ കിടന്നു. ഈയവസരത്തിൽ അനേകർ വിശുദ്ധയെ കാണുന്നതിനു വരികയും അവളുടെ ഉപദേശങ്ങളാൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനം, കന്യാത്വത്തിന്റെയും വേദസാക്ഷിത്വത്തിന്റെയും കിരീടം സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി അവൾ ലോകത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു. ജീവിച്ചിരിക്കയിൽ ദൈവകീർത്തനങ്ങൾ എപ്പോഴും പാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിശുദ്ധ പാട്ടുകാരുടെ പ്രത്യേകമദ്ധ്യസ്ഥയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നു.

ഡിസംബർമാസത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ.

വി. നിക്കോളാസ് (തിരു ഡിസംബർ ൬.)

ചരിത്രപുരുഷൻ മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ലീസിയായിൽ 'പത്താറ' എന്ന സ്ഥലത്ത് കുലീനരായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നും ജനിച്ചു. തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾമുതൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക തോന്നിപ്പാൽ ഇദ്ദേഹം ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഉപവാസമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നുവെന്നാണു പറയപ്പെടുന്നത്. നിക്കോളാസ് വളർന്നുവന്നതോടെ ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ അതിയായ താൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്നു. ഇവയോടൊപ്പം മറ്റു സുകൃതങ്ങളും അഭ്യസിച്ചിരുന്നു. പഠിത്തത്തിലും കഥാനായകൻ അതിസമർത്ഥനായിരുന്നു. 'മീറാ'യിലെ മെത്രാനിൽനിന്ന് ഇദ്ദേഹം വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാർ മരിച്ചതിനുശേഷം അനേകം സ്വത്തുക്കൾ നിക്കോളാസിന്റെപേരിൽ ലഭിച്ചു. എന്നാൽ, അവയിൽ അധികപങ്കും സാധുക്കൾക്ക് ഇദ്ദേഹം വിതരണംചെയ്തു. വൈദികനായ നിക്കോളാസ് 'മീറാ'രൂപതയെ ഭരിക്കുവാൻ ദൈവനിർദ്ദേശത്താൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുവെന്നും മതമർദ്ദകനായ ഡയോക്ലീഷൻ ചക്രവർത്തി ഇദ്ദേഹത്തെ തടവുകാരനാക്കിയെന്നും കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു വിമോചിതനായെന്നും, അനന്തരം നിഖ്യാ സൂനഹദോസിൽ സന്നിഹിതനായെന്നും അധികം താമസിയാതെ മൃതിയടഞ്ഞുവെന്നും വിശുദ്ധനെപ്പറ്റി ഒരു

ചരിത്രകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധന്റെ മൃതശരീരം നേപ്പിൾസിൽ 'ബാരി' എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു 1087-ൽ മാററപ്പെട്ടു. അവിടെ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയെ അനേകം അത്ഭുതങ്ങളാൽ തെളിയിക്കയുണ്ടായി. ഗ്രീക്കുസഭ നിക്കോളാസിനെ തിരുസ്സഭയിലെ ഒരു പ്രധാനവിശുദ്ധനായി വണങ്ങിപ്പോരുന്നു.

ഭാരതഗാനം.

("പരമനായകനേ—ശ്രീയേശു—വരസന്ദായകനേ" എ. മ.)
ഭാരതന്റെ നാടേ,-സെൻറ് തോമസിൻ ചരണസംപൂതേ,
സകലസൗഭാഗ്യ-ഹിമാലയ—മകുടധാരിണിയേ!
അവികലമവികം—നിനക്കമ്മേ—തനയർ നേർന്നിടുന്നു.
ശ്യാമപ്പൂവിരിപ്പും—വിശാലമാം—വ്യോമമണ്ഡലവും,
മലകൾ, മാമരങ്ങൾ—കുളിർജല—മൊഴുക്കീടും നദികൾ,
പാടീടും കുയിൽകൾ—മധുരസ—മൂറീടും കനികൾ
പ്രകൃതിമാതാവിന്നരുമപ്പൈതൽ നീ
സുകൃതിനി ജനനീ—നീ—സുകൃതിനി ജനനീ.
തകർന്നുവീണമ്മേ—നിൻ കൈകളെ—ത്തളച്ച ശൃംഖലകൾ
അടവെന്യേ മേലിൽ—തനയരെ—ത്തഴുകിടാം, തലോടാം.
തുവർന്നു നിൻ കണ്ണീർ—നിനക്കിനി—നിവർന്നു നിന്നിടാം
ത്യാഗസേവനത്താൽ—ജഗത്തിന്റെ—ശോകങ്ങൾ നീക്കാം
സ്വാതന്ത്ര്യമാണമ്മേ,—യിന്നാൾമുത—ലനന്തകാലവും നീ;
പാരതന്ത്ര്യത്തിൻ—കരിനിഴൽ—ദൂരെപ്പോയൊളിച്ചു;
സമസ്തസമ്പന്ന—യെന്നാൽ നീ—ദരിദ്രയാണൊന്നിൽ:
വഴിയും സത്യവുമാം—ദേവസൽപ്പൊരുളറിയാതെ
ഏതൊരുനാൾ നീ—യാദ്ധ്യാത്മിക—മോചനം നേടും?
മറിയാനന്ദനന്റെ—തേൻപൊഴിയും—ഗിരിഗീതയെന്യേ
അതല്ലാതെന്തുള്ളൂ—സ്വാതന്ത്ര്യം നി—ന്നരുമമക്കൾക്ക്?
വിശുദ്ധനാംതോമസ്—സെൻറ് ഫ്രാൻസിസ്—വിശുദ്ധബ്രിട്ടോയും
വിളക്കു കാണിക്കും—നിനക്കമ്മേ,—വിജയപാതതന്നിൽ
പരമകാരുണികൻ—ശ്രീയേശു—നരകുലജാതൻ
ദുരിതംപോക്കിടുവാൻ—ക്രൂശേറി—മരണം കൈവരിച്ചോൻ.
പതിതവത്സലനവിടുന്നാണു നിൻ
പതിയിനി ജനനീ—നിൻ—പതിയിനി ജനനീ.
(ഭാരതന്റെ . . . .

സന്മാതൃക.

ജോസും രാജനും— അവർ ഉററമിത്രങ്ങളാണ്; സഹപാഠികളുമാണ്. ജോസ് ഒരുത്തമ കത്തോലിക്കാബാലൻ: രാജനോ എന്നാൽ, ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ. പക്ഷെ, ജാതിവ്യത്യാസങ്ങൾ അവരുടെ മൈത്രീബന്ധത്തിനു യാതൊരു ലാഘവവും വരുത്തിയില്ല. അതേ, അവരുടെ സ്നേഹം പ്രതിസ്നേഹം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു!

ഒരുദിവസം സന്ധ്യാസമയം. ജോസും രാജനും പള്ളിക്കൂടത്തിൽനിന്നും യാത്രതിരിച്ചു. വാർഷികയോഗം പ്രമാണിച്ചുള്ള കായികമത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തതിനാലാണ് ഇത്രയും താമസിക്കാൻ കാരണമായത്. അവർ അതിവേഗം നടന്നുതുടങ്ങി. ഒരു ചെറിയ ചാററൽമഴയുമുണ്ടായിരുന്നു. പകുതിവഴി നടന്നപ്പോൾ അടുത്തുള്ള പള്ളിയിൽനിന്നും മണിനാദം കേട്ടു. ജോസ് ശ്രദ്ധിച്ചു; സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിനുള്ള മണിയാണെന്ന് അവനു മനസ്സിലായി. ഉടൻതന്നെ, മുൻപിൽ നോക്കാതെ, ചാററൽമഴമൂലം നനഞ്ഞിരുന്ന തറയിൽ, ആ വഴിയിൽത്തന്നെ മുഴങ്കാലുകളൂന്നി ഭക്തിയോടുകൂടെ അവൻ പ്രാർത്ഥനയാരംഭിച്ചു. രാജൻ, ഇതു കണ്ടപ്പോൾ, അത്ഭുതപരതന്ത്രനായി. ജോസിന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠയിൽ—ഭക്തിപാരമ്യത്തിൽ—അവൻ വിസ്മയിച്ചു. “മതാചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കൂടി ബലികഴിക്കുകയോ?” ഒരു ചിന്ത അവനിൽ അങ്കുരിച്ചു. “ഇങ്ങനെയെങ്കിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അലൗകികമായ എന്തോ ഒന്നായിരിക്കണം.” അവൻ നിശ്ചയിച്ചു.

കാലചക്രം പലവട്ടം തിരിഞ്ഞു. സ്കൂൾഫൈനൽ പാസ്സായതോടുകൂടി ജോസും രാജനും തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു. ജോസ് ലൗകികവ്യാപാരങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിച്ച് ഈശോസഭാംഗമായിത്തീർന്ന് ദിവ്യസ്നേഹത്തിൽ അനുദിനം വളർന്നുവന്നു. രാജനോ എന്നാൽ, പഠനം തുടർന്നുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു.

രാജൻ ഇപ്പോൾ മദ്രാസിൽ ലയോള കോളേജിലാണു പഠിക്കുന്നത്. ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം രാജനായിരുന്നു. സൽസ്വഭാവത്തിനുള്ള സമ്മാനവും അവനുതന്നെ. തന്മൂലം കോളേജധികൃതരുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായി രാജൻ വളർന്നുവന്നു. ഇപ്രകാരമായിരുന്നെങ്കിലും രാജൻ മ്ലാനവദനനും ചിന്താമഗ്നനുമായിട്ടാണു കാണപ്പെട്ടിരുന്നത്. അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും അന്നത്തെ ആ സംഭവം—ജോസിന്റെ സന്ധ്യാനമ

സ്കാരത്തിനുള്ള മുട്ടുകുത്തൽ — ഒരിക്കലും വിട്ടുമാറിയില്ല. ഈ ചിന്ത കത്തോലിക്കാതിരുസ്സഭയെപ്പററി ശരിയായി പഠിക്കുന്നതിന് അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. വായിക്കുംതോറും രാജനിൽ ജിജ്ഞാസയും അഭിരുചിയും വർദ്ധിച്ചുതന്നെ വന്നു.

കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിച്ചു. ഓണേഴ്സ് പരീക്ഷയിൽ പ്രശസ്തമായ ഒരു വിജയം!—പ്രസിഡൻസിയിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം! ഉടൻ തന്നെ ഒരു ഗവണ്മെൻറ് ഉദ്യോഗവും! രാജൻെറ ഹൃദയമൊന്നു തുടിച്ചു. പക്ഷെ, ഈ സന്തോഷം അധികംനാൾ നീണ്ടുനിന്നില്ല. മുൻപിലത്തെപ്പോലെ മ്ലാനവദനനായിത്തന്നെ അയാൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സത്യത്തിനുവേണ്ടി അയാളുടെ ആത്മാവ് വെമ്പൽ കൊള്ളുകയാണ്; ദാഹിക്കുകയാണ്. ഹിന്ദുമതതത്വങ്ങൾ ഒരു വശത്തു—ക്രിസ്തുമതതത്വങ്ങൾ മറുവശത്തു. അവൻ താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കി: ഹിന്ദുമതത്തിൻെറ ന്യൂനതകളും ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ സുമോഹനതത്വങ്ങളും അയാൾ ഗ്രഹിച്ചു. ക്രിസ്തുമതത്തെ ആശ്ലേഷിക്കുവാൻ മനസ്സാക്ഷി അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ, ഹൃദയം അതിനെ എതിർത്തു. "ഒരു പുരാതന ഹൈന്ദവകുടുംബത്തിൻെറ അംഗത്വം മാററുകയോ? എൻെറ പൂർവ്വികന്മാരുടെ മതത്തെ പരിത്യജിക്കുകയോ? പാരമ്പര്യത്തെ അതിലംഘിക്കുകയോ?" ഇപ്രകാരം പല പ്രശ്നങ്ങളും അയാളുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പക്ഷെ, സത്യത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാൻ മനസ്സു വിസമ്മതിച്ചു.

വർഷങ്ങൾ പിന്നേയും പലതു കഴിഞ്ഞു. അന്നൊരു ദിവസം, പ്രഭാതസമയം. ഫാദർ ജോസ് സങ്കീർത്തിയിൽ ധ്യാനനിരതനായി മുട്ടുകുത്തിനിൽക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരാൾ പ്രവേശിച്ചു:— "അച്ചാ, എനിക്കു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കണം" എന്ന് ആവേശഭരിതനായി പറഞ്ഞു. അച്ചൻ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അത്ഭുതമേ! കൂപ്പുകൈകളോടുകൂടി അവിടെ നില്പുണ്ടായിരുന്നു സുപരിചിതനും സഹപാഠിയും സ്നേഹിതനുമായ രാജൻ. മാതൃകയുടെ മഹനീയഫലം!

* * *

Nihil Obstat. Fr. Aurelian O. C. D.,
Alwaye, 12-10-1947. *Ap. Seminary.*
Imprimatur. † Joseph Attipetty,
Ernakulam, 15-10-1947. *Abp., Verapoly.*

Printed at the J. M. Press. Ap. Seminary. Alwaye.

മുഴുവൻ അല്ലെങ്കിൽ, പാടുള്ളിടത്തോളമെങ്കിലും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു് അഭിലഷണീയമാണു്.

വൈദികൻ വി. കുർബാനയുമായി വീടിന്റെ പടിവാതില്ക്കൽ അഥവാ, മുററത്തിന്റെ നടക്കൽ എത്തുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും (പുരുഷൻ) കത്തിച്ച ഒരു തിരിയുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലേക്കു ചെന്നു തിരി കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരുമുട്ടുകുത്തിനില്ക്കുന്നു. ഉടനെതന്നെ അവിടെനിന്നും എഴുന്നേററു തിരിയും പിടിച്ചുകൊണ്ടു മേശയും മററും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന മുറിയിലേക്കു വൈദികന്റെ മുമ്പേ പോകുന്നു. രോഗി കുമ്പസാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തിരിപിടിച്ചിരിക്കുന്നയാൾ പള്ളിയിലേതുപോലെ കുർബാനയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി ആചാരം ചെയ്തശേഷം മുറിയിൽ നിന്നും പുറത്തിറങ്ങുന്നു.

കുമ്പസാരം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം വൈദികൻ വി. കുർബാന എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു് ഒരുങ്ങുമ്പോൾ വീട്ടിലുള്ള അംഗങ്ങളെല്ലാവരും മുറിയിൽ കയറി ഭക്തിപൂർവ്വം മുട്ടിന്മേൽ നില്ക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അവർ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മേശമേൽ വച്ചിരിക്കുന്ന വി. കുർബാനയുടെ മുമ്പിൽ ആചാരം ചെയ്തശേഷം മേശയുടെ പക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു മുട്ടുകുത്തിനില്ക്കുന്നു. മുട്ടുകുത്തിനില്ക്കുന്നതു കുർബാന എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു തടസ്സമാകുന്ന നിലയിൽ ആകരുതു്. വി. കുർബാന നല്കിയശേഷം വൈദികൻ രോഗിക്കു് അരുളിക്കകൊണ്ടു കുരിശാകൃതിയിൽ ആശീർവ്വാദം നല്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനുള്ളിൽ ഇനിയും തിരുവോസ്തിയുണ്ടെന്നാണു് അർത്ഥം. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വൈദികൻ അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങുന്നതുവരെ മുറിയിലുള്ള എല്ലാവരും മുട്ടിന്മേൽ നില്ക്കുന്നു. തിരിയും മുമ്പിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരാൾ പടിവാതിലു അല്ലെങ്കിൽ, മുററത്തിന്റെ നടവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പേ പോകയും വന്നയവസരത്തിലേതുപോലെ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോകുമ്പോഴും ഒരുമുട്ടുകുത്തിനില്ക്കയും ചെയ്യുന്നു.

വൈദികൻ വി. കുർബാന എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടു വരുമ്പോഴും അതുപോലെതന്നെ, തിരികെപോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വി. കുർബാനയുള്ളപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തോടു യാതൊന്നും സംസാരിക്കരുതു്. 'സ്തുതിചൊല്ലുക മുതലായ ഉപചാരമര്യാദകൾ അപ്പോൾ ആവശ്യമില്ല. അരുളിക്കകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം രോഗിക്കു് ആശീർവ്വാദം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിൽ വി. കുർബാനയില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ഈ അവസരത്തിൽ തിരി കൈയിൽപിടിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ പടിവാതിൽവരെ അനുഗമിക്കുന്നതു് ഔപചാരികമാണു്. അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിക്കയും മററും ചെയ്യാവുന്നതുമാണു്. (തുടരും)

ഉപന്യാസമത്സരം.

കുട്ടികൾക്കു സുവൎണ്ണാവസരം!! നല്ല നല്ല സമ്മാനങ്ങൾ!!

വിഷയം: "അകത്തോലിക്കരും അക്രൈസ്തവരുമായ സഹപാഠികളുടെയിടയിൽ സത്യമതത്തെപ്പററിയുള്ള അറിവു വൎദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ കത്തോലിക്കാ ബാലികാബാലന്മാൎക്കു് എങ്ങനെയെല്ലാം സാധിക്കും"

കേരളീയകത്തോലിക്കാ ബാലികാബാലന്മാരുടെ മതപഠനാസക്തിയേയും സാഹിത്യാഭിരുചിയേയും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിന്, ക. കുടുംബത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിവരാറുള്ള ഉപന്യാസമത്സരം ഇക്കൊല്ലവും യഥാവിധി നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്. ബാലികാബാലന്മാരെല്ലാംതന്നെ പങ്കെടുത്തു് ഈ സംരംഭം കഴിയുന്നത്ര വിജയപ്രദമാക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

നിൎദ്ദേശങ്ങൾ. 1. ഉപന്യാസം കത്തോലിക്കാകുടുംബത്തിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളിൽ കവിയരുതു്. 2. പതിനഞ്ചുവയസ്സിൽ കൂടുതലുള്ളവൎക്കു മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. 3. ഉപന്യാസം സ്വപരിശ്രമഫലമെന്നും, അതിന്റെ കൎത്താവിനു 15 വയസ്സിൽ കൂടുതലില്ലെന്നുമുള്ള വിവരത്തിനു ബ. വികാരിയുടെ സൎട്ടിഫിക്കററും ഉപന്യാസസഹിതം അയച്ചിരിക്കണം. 4. ഉപന്യാസങ്ങൾ ജനുവരി 15-ാം നു-ക്കകം കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ ക. കുടുംബം സെക്രട്ടറി, മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരി ആലുവാ. എന്ന വിലാസത്തിൽ അയക്കണം. (ലീഗു ഡയറക്റ്റർ)

സി. ഇ. സി. വാൎത്തകൾ.

തമ്പലക്കാട്ട് (ച. രൂ.) ഇടവകയിലും എടത്വാ (ച. രൂ.) സെന്റ് മേരീസ് ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂളിലും സി. ഇ. സി-യുടെ ഓരോ ശാഖകൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുപടയാളികൾക്കു സ്വാഗതം.

ഡിസംബർമാസത്തെ പൊതുനിയോഗം: തെററിപ്പോയ സകലരേയും തിരുസ്സഭയുടെ ഐക്യത്തിലേയ്ക്കു തിരികെ വിളിക്കുവാൻ ഈശോയുടെ ദിവ്യഹൃദയം തിരുമനസ്സാകുന്നതിന്.

മി. നി:— ഏതദ്ദേശീയരാജ്യങ്ങളിലെ വൈദികവിദ്യാലയങ്ങളുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനും വൎദ്ധനവിനുംവേണ്ടി.

ജനുവരിമാസത്തെ പൊതുനിയോഗം: പ. പിതാവിന്റെ പൊതുവിലും പ്രത്യേകിച്ചും ഉള്ള നിയോഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി.

ജനുവരി പ്രധാന ദിവസങ്ങൾ:— 1. ആണ്ടാരംഭം, ന: ക: ഛേദനാചാരം. 2. ആദ്യവെള്ളി. 6. ന: ക: ദെനഹാ. 21. വി. ആഗ്നസ്. 23. ഏ: ഭാ: ക. മറിയത്തിന്റെ വിവാഹം. 24 വി. തിമോത്തിയോസ്. 25. വി. പൗലോസിന്റെ മാനസാന്തരം. 27. വിയോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തോം.